

פטורים מראש מכל אחריות. מצב שאר השרים אינו שונה, כי הפרלמנט הישראלי מורכב מעסקני-מפלגות, הבורחים תמיד לפי הוראות מרכזיהם. בישראל לא תיכנס הצ' בעת חלק גדול מן החיכים נגד מפלגתם, כפי שקורה לא פעם בארצות-הברית, בני ריטניה, בצרפת, באיטליה ובגרמניה.

כאשר אין השר אחראי בפני העם או ה' כנסת, אלא רק בפני מרכזי המפלגות, נעלם למעשה עקרון האחריות. השר אינו איש החיוב לתת דו"ח לציבור, אלא רק קומיסאר מפלגתו, המבטיח למפלגתו חלק מן השלל של השלטון. כל משרד מהדה חלק מן העוגה הכללית.

לכן פעל דויד בן-גוריון בהגיון רב כאשר פרק מעצמו מראש כל עול של אחריות. העובדה שהיה צריך להעניש שני אלופים כדי לפייס את דעת-הקהל, היתה רק תוצאה משנית. לרועי-המזל היתה זאת תוצאה ש' המדינה כולה תשלם את מחירה במטבע של ירידת המוראל.

מדיניות

קץ ההוקוס פוקוס

בפווה של קוסס, הוציא דויד בן-גוריון לפני חודש שפן ממגבעתו הפוליטית. בצ' בעים לוחטים תיאר תמונה של עמי אפריקה השחורה, כשהם עולים לרגל לישראל, אחווי התפעלות ממפעל היצירה ומבתי-ברל. מעבר למרחב הערבי העויני, טען, קם לישראל שותף אדיר, שיוציא אותה מבדידותה, יעזור לה לשבור את החרים הערבי (העולם הזה 1121). השבוע נעלם השפן. תוך כדי כך ספגה ישראל את אחת המהלומות האכזריות ב' יותר בשנים האחרונות.

חוקי מוספר 82. לרגל יום-החרות האפריקאי, שבא להציב דגל מרכזי למלחמת-השיחרור של כל עמי אפריקה, הוזמנו 81 חברות האו"ם לנשף רבתי במלון וולדורף-אסטוריה המפואר בניו-יורק. הוזמנו צרפת האימפריאליסטית, דרום-אפריקה הנועזנית, בלגיה הנצלנית. רק המדינה ה-82 לא הוד' מנה באופן הפגנתי: ישראל.

המוזינות היו 9 מדינות: ארבע מדינות שחרות (שהופיעו בשעתו ברשימת בנות-הברית של דויד בן-גוריון), שתי מדינות ערביות שאינן עוינות לישראל (תוניס ומארוקו) ושלוש מדינות השייכות לגוש האנטי-ישראלי (רע"מ, סודאן, לוב). כולן קיבלו את הודישה המצרית להחרים את ישראל.

היה זה סופה של אחת ההתחכמויות ה' אופייניות של המדיניות הישראלית. בירר-שלים קיח כי אפשר לקנות את המרחב הכושל בדבריינו, בטוילי-חינם לישראל ובהענקות לכלליות וטכניות — ובאותה שעה להצביע נגדו בכל המאבקים הגורליים לאפריקה. בעוד שקול-ישראל שידר לבוחריו ישראל את השבחים האדיבים של האורחים השחורים שזכו לכרטיסי-חינם, הצביעו נציגי ישראל באו"ם נגד אפריקה ובעד צרפת בשאלות אלגוריה וקאמרון (העולם הזה 1122).

עובדה זו הקלה על האפריקאים להסכים להחרמת ישראל. אולם סיבת ההחרמה עצמה היתה פשוטה עוד יותר, ברורה מראש לכל מדינאי העולם מלבד דויד בן-גוריון: הגוש הכושל יכול לחתום את מלחמתו ללא עזרתו הפעילה של הגוש הערבי. לא תיכנס שותפות כושית-ישראלית נגד ה' ערבים. תיכנס רק שותפות בתוך מסגרת גדולה יותר, בה שותפים גם הערבים או חלק מהם. מדיניות אפריקאית אינה יכולה לשמש תחליף למדיניות מרחבית.

מלכה ולוחמי-שיחרור. אפשר היה לחייך לרגל התפוצצותה של אגדה נוספת של הצמרת הפוליטית הישראלית, לולא ה' תה התוצאה כה טראגית לגבי המדינה כולה. השותפות' עם העולם המתעורר באסיה ובאפריקה היא צורך-חיים לישראל בדור הבא. במקום לחתור לקראתה במדיניות נועזת וחיונית, מסתפקת המנהיגות היש' ראלית בהגוה עצמית. אולם אפילו קוסס כמו ביגי אינו מסוגל להיות בעת ובעונה אחת ידידי הצרפתים והאלגיריים, ידיד המלכה מבליה ולוחמי-השיחרור בקונגו.

עתינות

איבצע שיחרור

הידיעה של יו.פי. היתה כה מפתיעה, שכמה מעתוני הארץ הדפיסו אותה במסגרת הטכסט המלא: "ניו-יורק — סגן יושב-ראש הכנסת, אריה בן-ציון, הציע היום, במ' סיבת עתונאים כאן, להקים פדרציה מורכבת

העם

הרוח השלישית

בישראל אוהבים עסקני-מפלגות להתעטף באיצטלה של מדענים. חידוני-התנ"ך הפכו לאופנה ולעסק מכניס. הדת המאורגנת מצו' יידת ברמקולים וקונה קולות במעברות. אר' לם רק לעתים רחוקות נשמע בה קול רציני על שאלות היסוד של הדת והרוח.

השבוע, בפרוס פסח תשי"ט, נשמע אחד הקולות. היה זה קולו של אורה, חוקר הדת יהושע יהודה, מייסד המכון לחקר המונותאיזם בגיבנה. טען יהודה: כל התפיסה הדתית והרוחנית בישראל, מוטעית מיסודה. "שעות אנושה טעינו בתפסנו את משה כיוצרת בלבד, ולא ראינו בו גם את המ' דינאי הגאוני", טען יהודה. דעתו: המוג' תאיזם אינו רק אמונה באל אחד, אלא גם האמונה באחידות הטוטאלית של החיים. בתפיסה זו אין הבדל בין פוליטיקה ומוסר, עיני רוח וחומר, דת וכלכלה. בבואו לייסד דת, הקים משה גם חברה חדשה. העקרון היסודי אחיד לכל שטחי החיים.

בעוד התרבות המערבית, היונקת מרוחה של יחן העתיקה, שואפת לגאולת היחיד, והתרבות הקומוניסטית שואפת לגאולת ה' קולקטיב, אין היהדות האמיתית מפרידה בין השניים. גאולת הפרט וגאולת הכלל הם חלק מאותה שאיפה.

מכיון שיהודה אינו מפריד בין דת ופולי' טיקה, היתה גם תפיסתו הדתית משולבת בתפיסה פוליטית. לדעתו, על ישראל להחת, יחד עם עמי אסיה, כוח רוחני שלישי בעולם, מול המערב הליברלי והקומוניזם הטוטא' ליטארי. סיכום הוא: "כל עוד אין אנו אלא סניף של המערב, לא נגיע לעולם להסכם עם הערבים".

הממשלה

חוסר אחריות

פרשת הגיוס-הכללי-המדומה של האחד ב' אפריל היתה אסון פוליטי וכלכלי לישראל. השבוע נסתבר כי מסקנות הממשלה בפרשה זו מהות אסון, התמור אולי שבעתיים. כאשר הודיע קול-ישראל על העברת שני קצינים בכירים של צה"ל מתפקדיהם — האלוף יהושפט ("פאטי") הרבני מתפקיד ראש המודיעין והאלוף מאיר ("זארו") זורע מתפקיד ראש אגף-המטה (שהוא, למעשה, סגן הרמטכ"ל) היתה ההתמרמרות כמעט כללית. הכל הרגישו כי השנים שולחו כ' שעירים לעזאזל כדי לכפר על שגיאה ש' אחראי לה שר-הבטחון.

יתכן כי זו היתה התוצאה העיקרית של השבוע. בעוד שבמשך עשר שנים הצליח דויד בן-גוריון לטפח את האגדה כאילו מערכת הבטחון כולה היא מעין חלק של גופו, נתברר לפתע כי דויד בן-גוריון ומ' ערכת-הבטחון של ישראל הם שני גופים שונים. התוצאות הפוליטיות של הבחנה זו עלולות להיות מרחיקות-לכת לגבי ביגי.

תה ופימפאטיה. מעבר לסימפאטיה לשני האלופים, הוזקה לעיני האורח שאלה יסודית של המשטר: מה תפקידו של שר בישראל, מלבד לשתות תה? במשטר המוקראטי רגיל, השר מנהל את משרדו ונושא באחריות העליונה לכל ה' קורה בו. מאחר שהוא בבורח את עורו ואת פקידיו, אחראי הוא לכל מעשיהם. כאשר שר מתפטר בבריטניה בגלל משגה של אחד מפקידיו או אלופיו, אין זו גיטסה ריקה. השר אשם באמת, אפילו כאשר לא ידע מראש על המשגה. כי תפקידו ליצור במשרדו אחירה בה לא ייתכנו משגים כ' אלה, לבחור את העוזרים המתאימים ולדאוג לכך שייכנו את הלך-רוחו.

יתכן כי האמת המלאה על פרשת-הגיוס המזורה לא תיחוד לעולם. אולם לגבי דבר אחד אין ספק: כל המעורבים בדבר האמינו בלב שלב כי הם פועלים בהתאם למגמות הכלליות של שר הבטחון. שר-הבטחון עצמו מודה כי ידע מראש, לפחות באופן כללי, על הכוונה לגייס יחידות באמצעות הרדיו וכי הדבר החלט בנוכחותו. אם לא הבין את התוצאות הבינלאומיות של שיטה כזאת, ולא התענין בתוכניות-הביצוע, הרי רובצת האשמה עליו.

השר והקומיסאר. אולם שר-הבטחון לא התפטר. השרים האחרים גם לא לחצו עליו בכיון זה. כי הם ידעו כי בישראל אין השר נושא באחריות כלשהי כלפי מיהו. לפחות לשלוש שנים בישראל — שרי המשפטים, המשטרה והדואר — אין אפילו סמכות חוקית לשלוט על פקודיהם. שעצ' מאותם מוגנת על-ידי חוקים מנדטוריים. הם

על כל לירה

שתחסוך

יתווספו לך

333 פר'

וכספך יהיה מובטח

בחשבון

"חסכון פרס"

בנק דיסקונט לישראל בע"מ

חג הפסח עם רהיטי

נ. אושינסקי

תליאביב, רחוב הרצל 56
חדרי אוכל מודרניים — חדרי שינה נוחים
ספות יפות וחדישות — ריהוט סלון מרהיב עין — ביצוע לפי הזמנה

הריהוט המקורי לפי סגנון מודרני — פינות סלון נחמדות ונוחות — חדרי שינה אינטימיים

חדשי לקראת האביב את רהיטי ביתך בהזדמנות ובתנאים נוחים אצל

א. זוזובסקי

תליאביב, רחוב הרצל 39
כל מערכות הרהיטים החדשים ביותר והפתעות נעימות.

בית חרושת לרהיטים ב. ג. את א. לוינשטיין
דוגמות חדישות ביותר בבית-המסחר לרהיטים

לוינשטיין

בית החרושת: תליאביב, מרכז וולובלסקי רחוב מס' 2 טלפון 82525
בית המסחר: תליאביב, רחוב הרצל 43 טלפון 83575
רהיטי בית ומשרד מוכנים ולפי הזמנה מבצע לפי הזמנה ארונות קיר ועבודות ריהוט ביתי